

законодавства страховими посередниками. Фактично ситуація, за якої такі особи можуть безперешкодно змінювати страхові компанії, працювати одночасно на декілька з них в однакових галузях страхування, неприпустима, оскільки створює передумови для скоєння неправомірних дій з боку таких установ.

Ми вважаємо, що для удосконалення та подальшого ефективного розвитку страхового ринку України необхідно здійснити ряд таких першочергових заходів:

- підвищити захист споживачів страхових послуг;
- збільшити капіталізацію страховиків та конкурентоспроможність національного страхового ринку;
- підвищити прозорість діяльності учасників страхового ринку;
- впорядкувати страхове законодавство в цілому та окремі його положення і привести їх у відповідність до світової практики;
- відмінити непотрібні бар'єри, перепони та регулювання на ринку, що гальмують його розвиток та залучення іноземних інвестицій;
- інтеграція страхування до європейських страхових структур;
- залучення страхового ринку для вирішення питань соціальної політики держави;
- розвиток страхового брокерства та залучення до цього бізнесу професійних компаній;

Література:

1. Васенко В.К. Правове регулювання страхової діяльності: Навчальний посібник /В.К. Васенко. – Суми: Видавництво «Ярославнв», 2013. – 240с.
2. Ю.Н. Воробйов, Є.І. Воробйова, В.В. Ворошило Страхування в Україні: тенденції й особистості розвитку // Економіка и управление. – 2015. – № 2-3. – С. 20-25.
3. Зоря О. П. Страховий ринок України: стан, проблеми та перспективні напрямки розвитку /О. П. Зоря // Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія «Фінанси і кредит». – 2014. – № 1. – С. 12-15.

Таліна Сергіївна Незвісцька – курсант I курсу факультету № 1
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Іван Васильович Кріцак** – старший викладач
кафедри теорії та історії держави і права Харківського національного
університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

ІСТОРІЯ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Україна є однією з найбільших країн Європи не лише за розмірами її території, а й за чисельністю населення. Після здобуття незалежності у

1991 р. вона прагне заявити всьому світу про демократичність принципів своєї внутрішньої та зовнішньої політики. Не викликає жодних сумнівів, що історично Україна складалася як суто європейська держава, що має різноманітні, давні та стійкі зв'язки з багатьма країнами Західної та Центральної Європи.

Саме тому, стратегічною метою українського політикуму стала європейська інтеграція, формування довгочасних та якісних відносин з Європейським Співтовариством, як найбільш розвинутою у культурному та цивілізаційному відношенні частиною світу. Разом із тим Україні важливо зберігати доброзичливі відносини з усіма країнами світу, а особливо з країнами-сусідами.

Отже, актуальність дослідження даної проблематики полягає в тому, що громадяни України глибоко вірять у нові перспективи суттєвої взаємодії з країнами європейської спільноти в економічній, політичній, науковій, освітянській, мистецькій та іншій площині.

Метою дослідження є аналіз основних здобутків України на шляху до інтеграції в ЄС; висвітлення досягнень в імплементації у вітчизняне законодавство правових норм Європейського Співтовариства, а також роль громадянського суспільства у здійсненні важливого акту зовнішньої політики української влади – підписання Угоди про Асоціацію України – ЄС.

Для досягнення поставленої мети нами визначені наступні завдання:

- вивчення зовнішньополітичного курсу України щодо зближення з ЄС після здобуття нею незалежності;
- дослідження причин та ролі активізації європейських настроїв у нашій державі;
- аналіз сучасних здобутків України на шляху інтеграції до Європейського Співтовариства;
- простеження реакцій влади та населення України на євроінтеграційні процеси в нашій державі.

Об'єктом дослідження виступають інтеграційні процеси в сучасному світі.

Предмет дослідження – політика української влади та роль громадянського суспільства у зближенні України та ЄС.

Наукова новизна дослідження полягає у вивченні впливу революційних подій 2013-2014 рр. на активізацію європейських настроїв у державі; аналіз громадської думки населення України та можливих наслідків інтеграції нашої країни до ЄС через реалізацію Угоди про асоціацію України і ЄС.

На сьогодні Європейське Співтовариство є найуспішнішим у світовій історії прикладом добровільної інтеграції країн у найпотужнішу економічну та політичну систему в світі. На даний час до ЄС входить 29 країн, кожна з яких пройшла складний шлях задля того, щоб стати частинкою Європейського Співтовариства.

Виконавши поставлені завдання, ми дійшли таких висновків.

По-перше, європейський вибір України став природним наслідком здобуття нею незалежності. Він відображає життєво важливі інтереси українського народу, а саме, бачити свою країну невід'ємною частиною єдиної Європи.

По-друге, про високий рівень усвідомлення громадянами необхідності євроінтеграційних процесів свідчать підтримка революційних подій на Майдані та кількісні показники опитування звичайних громадян щодо вступу України до ЄС, підписання Угоди про Асоціацію. Зокрема, нами було проведено тематичне опитування, де респондентами стали представники 10 районів Полтавщини, різних вікових категорій. Згідно з його результатами маємо: за вступ України до ЄС висловилося 64% респондентів, проти – 23%, не могли визначитись із відповіддю – 13%. Реакція населення Полтавської області на підписання Угоди про Асоціацію України з ЄС за результатами опитування є наступною: «позитивно» – 64%, «негативно» – 9%, не визначились із відповіддю – 27% опитаних

Першим кроком стала підписана у 1994 р. Угода про партнерство та співробітництво між Україною та ЄС, що мала на меті встановлення тісного діалогу між її суб'єктами. Протягом другої половини 1990-х – 2010-х рр. українська влада поступово переходить від політики партнерства до Асоціації з ЄС. Однак щорічні саміти, зустрічі керівництва ЄС та України з окремих питань тощо, свідчили про складність євроінтеграційних процесів.

По-третє, починаючи з 2011 р. в українському суспільстві спостерігається активізація проєвропейських настроїв. Перший етап був пов'язаний із переговорами щодо підписання Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС. Другий етап – зі згоранням політики євроінтеграції, коли через тиск російської влади курс на інтеграцію України до ЄС було призупинено. Через це у 2013-2014 рр. країною прокотилися мирні акції незгоди або «майдани», названі «Єврореволюцією». Ці події були підтримані низкою європейських країн, сприяли зміні влади та підписанню 21 березня 2014 року політичної частини Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС, а вже 27 червня цього року – економічної частини.

Події 2013-2014 років в Україні продемонстрували прорив у загальному житті суспільства, його активної участі в підтримці євроінтеграційних процесів.

По-четверте, Угода про Асоціацію між Україною та ЄС слугуватиме орієнтиром для проведення системних економічних та соціальних реформ в Україні; сприятиме адаптації законодавства України до норм права ЄС; створить поглиблену зону вільної торгівлі; підвищить рівень розвитку в напрямках енергетики, освіти, екології, транспорту, фінансів та ін.

Однак для реалізації Угоди українській владі необхідно виконати ряд першочергових завдань: дотримуватись демократичних принципів, прав людини і верховенства права; проводити комплексні реформи щодо

оздоровлення економіки країни; здійснювати комплексну боротьбу з корупцією та чесні прозорі вибори.

Серед позитивних наслідків вступу України до ЄС респонденти виокремлюють: підвищення заробітних плат, стипендій, соціальних допомог, подолання корупції, підвищення рівня економіки та якості продукції, розширення ринків, захист прав людини в межах країни та за кордоном, безвізовий режим.

Серед негативних: низька конкурентоспроможність української продукції на європейських ринках, безробіття, підвищення цін, внаслідок завезення європейських товарів.

На жаль, антитерористична операція, що відбувається зараз на Сході нашої держави, є морально та матеріально виснажливою для українського народу. Вона пригальмовує процеси євроінтеграції, тому стабілізація наявної ситуації у державі повинна призвести до швидкої та якісної реалізації Угоди про Асоціацію. Маємо надію, що це стане історичним шансом для України вийти на шлях цілковитої демократії та правових європейських цінностей, включаючи українське національне розуміння обов'язків громадянина в суспільстві, необхідності захисту загальнолюдських і національних духовно-культурних надбань.

Тетяна Сергіївна Передерій – студентка IV курсу факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Оксана Сергіївна Маковоз – доцент кафедри економіки та фінансів факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат економічних наук, доцент

РОЛЬ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В ІНФОРМАЦІЙНІЙ ВІЙНІ

Сьогодні людство живе в століття високих інформаційних технологій, завдяки чому інформаційна освіченість і поінформованість суспільства стає повсякденною, майже буденною. Людина щодня отримує безліч нової інформації, часом навіть не замислюючись про її джерело – телебачення, радіо, друкована продукція, реклама, інтернет – усе це джерело тієї чи іншої інформації, яка щоденно впливає на вибір людини [1].

У сучасних умовах інформаційного суспільства, коли інформація стає фактором виробництва, саме інформаційна безпека відіграє вагомe значення для ефективного функціонування суб'єктів господарювання. Стрімке впровадження інформаційних, комп'ютерних технологій у всі сфери життєдіяльності суспільства та розвиток економіки актуалізує питання визначення обґрунтованих та ефективних шляхів забезпечення інформаційної безпеки.